

НАРОДНИ ПЪСНИ.

(отъ Сборника на П. Р. Славейкова.)

«Народни-тѣ ни пѣсни сж токо кажи единственна-та наша чистонародна стара и нова книжнина. Тѣ не служатъ само за языкословни и други придирвания, но трѣбва да служатъ и като образци въ изящни творения на народенъ духъ. При събиране-то прочее на пѣсни-тѣ изъмежду народа трѣбва наистина да са забелѣзватъ точно и вѣрно не само разни-тѣ думи по разни места и различия-та въ граматически-тѣ форми на разни-тѣ нарѣчия, поднаречия и провинциализми на языка ни, но още и различно-то произнасяние и измѣняване на букви-тѣ въ изговаряние на думи-тѣ. При напечатване-то имъ обаче, азъ схмъ на мнение, че тѣ трѣбва да бждатъ по възможности свободни отъ тѣзи исключителни белѣжки и отъ развалени и излишни изговаряния и да са обрща повече внимание върху съдържание-то на пѣсни-тѣ на спорѣдъ втора-та цѣль, коя-то е и по-обща.

Отъ това и въ мой-тъ Сборникъ отъ пѣсни, азъ като схмъ отдѣлялъ белѣжки-тѣ върху языкъ-тъ спорѣдъ местни-тѣ нарѣчия за мене си и за онѣзи, кои то са занимаватъ въ издирвания по языкъ-тъ, оставилъ схмъ съдържание-то свободно съ едно по-пжлно произношение спорѣдъ изговаряние-то на местни-тѣ нарѣчия, за да могатъ така да служатъ за леко четение и за изучаване отъ онѣзи, кои-то трѣбва да ги учатъ за съдържание-то имъ, за духъ-тъ на творчество-то и начинъ-тъ на изложение-то.

Юнакъ помакъ.

1.

Ходилъ юнакъ, ходилъ помакъ
ни пуста-та войска,
войска татарийска;
Ранили го, ранили го,
триста тѣжки пушки,
три стрели татарски.
Падна юнакъ, падна помакъ
у-въ дълбоко доле,
въ пусто тѣмно горе.